

[Samuel sen.]

egentlige arbejde på universiteterne i stedet for at fortabe sig i evindelige procedurediskussioner. Dernæst må studenterrådene også ændre indstilling, så de kommer bort fra den evindelige mistillid både til folketing og minister, men også til samarbejdet mellem lærere og studenter. Professor Løgstrup skrev i går, at det nyvalgte studenterråd i Århus ligefrem har gjort mistillid til sin politik.

Man har af diskussionerne de sidste dage nærmest haft på fornemmelsen, at nationens undergang var nær, og det er nu værd at fastslå, at det, sagen drejer sig om, er, at en særdeles demokratisk styrelseslov for universiteterne nu skal føres ud i livet, at den, fordi den er så ny og epokegørende, skal tages op til revision om blot 2 år, og at der er fastsat de samme valgeregler, som gælder f. eks. for valg til folketinget, at disse valgeregler kun skal gælde for det valg, der finder sted nu i november måned, og at der kan diskuteres nye valgeregler med henblik på valgene næste år. Hvordan arbejdet foregår i de næste 2 år under denne nye styrelseslov, vil blive meget afgørende for lovrevisionen.

Jeg skal ikke påberåbe mig befolkningen, men hvis man ikke får det til at fungere nu, bliver det de danske studenter, der bliver de egentlige tabere.

Af disse grunde kan vi ikke medvirke til det af socialdemokratiet og SF fremsatte forslag til ændring af loven om universiteternes styrelse, men vi vil gerne deltage i en udvalgsdrøftelse.

Kjær Rasmussen: Ja, det er jo en rent ud fantastisk vilje, der pludselig er til at tale om demokrati, men under det forrige punkt på dagsordenen, det, der vedrørte Hørsholmcentret, var det overhovedet ikke muligt at få så meget som et enkelt lille pip fra ministeren, da jeg påviste, hvordan en lille håndfuld erhvervsfolk vil få en helt urimelig indflydelse på dette Hørsholmcenter. Det syntes

man åbenbart var i orden, og det skal også nok vise sig at have sin årsag.

Som det vil være folketinget bekendt, stillede VS i foråret et forslag til fuldstændig ændring af undervisningsministerens styrelseslov. Det var ikke et forslag, der gav fuldt demokrati, men det sikrede dog studenterne en repræsentation på 50 pct. i samtlige styrelsesorganer på universitetet. Dengang som nu anser vi 50 pct. - kravet for at være uhyre rimeligt, idet det dog vil forhindre, at studenterne i rådene udsættes for den rene gidselvirkingsomhed. Som man husker, var 50 pct. - kravet også studenternes krav — det er det for øvrigt stadig væk — og folketingets totale afvisning bevirkede en umådelig og forstæelig surhed hos de studerende.

Hvis nu ministeren havde haft tanker om at gennemføre, skal vi sige minimumsdemokratiet, så havde han vist større interesse for VS' ændringsforslag, og så havde han undgået den nuværende situation. Vi foreslog jo ganske enkelt, at hver af de to grupper, lærergruppen og studentergruppen, fastsatte deres egne valgeregler. Ganske rimeligt, skulle man egentlig synes. Men dette ville ministeren som bekendt ikke høre tale om, og dermed skabte han sig den nuværende situation på universiteterne.

VS finder ingen anledning til at deltage i juristerier omkring tolkningen af styrelseslovens bestemmelser. Vi vil blot fremføre, at efter vores mening har studenterrådet ret i sin tolkning af loven, hvilket jo også støttes af folkeretseksperten Ole Espersen. Denne fremhæver, at begge tolkninger, studenternes og ministerens, synes at opfylde lovens krav. Ja men så må det da være på sin plads at spørge ministeren, hvorfor han så netop vælger den fremgangsmåde, der er i modstrid med studenternes ønsker. Hvad er egentlig årsagen til dette? VS mener ikke, at statsmagten bør blande sig i studenternes organisatoriske forhold, så lidt som vi mener, at statsmagten bør blande sig i fagbevægelsens eller andre organisationers organisatoriske forhold, og det mener ministeren